

Unistus uuest majast

EPL 30. X 96

Vähemalt paarile Lügänu keskkooli vilistlaste põlvkonnale meenub kõike esimese koolipäeva aktuse kõne-dest üks koht. "Täna kooliteed alustanud mudilased saavad lõputunnistuse juba uues, kaasaegses koolimajas," lubas direktor aabitsaid jagades.

Täna tähistab "uus koolimaja" Lügänu valla ja Püssi linna piiril luhtunud lootusi ning tulde loobitud raha. Hariduskombinaadi rajamise eesmärgid olid pigem poliitilised kui hariduslikud. Paraku leidis "miljoniobjekt" peagi oma lõpu lepavõsas.

Selge on see, et ligi tuhandele õpilasele mõeldud kooli poleks kohalik eesti kogukond kunagi täita suutnud. Leppimine kakskeelse kooliga tähendanuks aga vähemalt tookord leppimist venestamisega. Ida-Viru linnade teised kakskeelsed koolid olid läinud just seda teed.

Nii või teisiti jäi Lügänu keskkool, kes teadvustas eestlaste ellujäämise ja kakskeelsete koolide probleemi, lõpuks kaotajaks. Avalikkuse tähelepanugi haihtus, jättes kooli üksi. "See kivivare on meil nagu ränkaskas koorem seljas," ütleb kooli direktor Tõnu Lont. Teadmisesest, et karp neelas raha, millega kümne aasta eest oleks saanud nii vana koolimaja korda teha kui klassiruumi juurde ehitada, ei ole enam kasu.

Täna mõeldakse vanas koolis hirmuga sellele, mis saab, kui mõni vahelagi sisse vajub. Kui korraga rohkem kui üks veektoru lõhkeab või pudedast elektrijuhtimest tulekahju süttib. Oht, et kui õppimistingimused ei parane, ei tule kooli õpetajaid ega õpilasi, on eelloetletute- ga võrreldes kaugemal...

Kool on arenemisvõimeline. Loodud

Koolitee

**Pille Liimal,
toimetaja**

on arvutiklass, õpetatakse majandust, on võimalik omandada autojuhikutse. Õpilased on edukalt esinenud aineolümpiaadidel, lõõnud läbi kõrgkoolide sisestumiseksamitel. Kool suudaks olla hariduskeskuseks kogu piirkonnale – luua korraliku raamatukogu, õpetada täiskasvanuid arvutit tundma ja anda venelastele eesti keele tunde.

Lügänu vald ja Püssi linn mõistavad, et nende asi on kooli ülal pidada. Paraku jääb kahestki rahakotist väheks, et Lügänu keskkooli kaasaega aidata.

Samal ajal, kui pidevalt räägitakse sellest, kuidas eestlasi Ida-Virumaale meelitada, vaatab riik südamerahuga pealt, kuidas üks selle piirkonna vähestest eesti koolidest laiali laguneb. "Miks peaksid inimesed siia elama asuma, kui siin ühel päeval enam kooligi ei ole?" küsib õpetaja Maarika Uudeküll. "Kas siis hakatakse tegema kalleid programme eestluse säilitamiseks Ida-Virumaal?"